

архітектура будівництво

Виходить
з 1962 р.
№ 3-4
(1255-1256)
березень
2004 рік

Газета Київського національного університету будівництва і архітектури

Назустріч святу весни — 8 Березня!

Рис. О. Колоградської

© Весной Вас, Женщины!

*Желаю Вам всем здоровья, красоты...
Еще, чтоб были Вы любимы и людям дорогим нужны.
Чтоб жили Вы в ладу с собою, и никогда из колеи
Не выбивали Вас невзгоды на вашем жизненном пути.
И милых женщин деканата хочу поздравить в этот день
Пусть светлых мыслей, дел, успехов не затмевает грусти тень.*

*А я люблю 7 марта. Предпраздничная суета.
Везде приветливые лица. А транспорт — светлая мечта!
Мужчины место уступают. Мы нынче дамы — не волы.
Вокруг улыбки расцветают, и все галантны и добры.
Сегодня убраны все жала и зубы острые, и яд из уст
не брызжет, не сочится — сплошная тишь и благодать.*

*А в институте — оживление: и поздравленья, и цветы...
Эх, нам бы эту благодать да никогда б не растерять!
Хотя бы 30 дней в году любить друг друга и судьбу!
За что? Да просто за Луну, что отражается в пруду,
За птиц, деревья и траву, за тчел, что трудятся в саду,
И даже, может быть, за то, что в чем-то нам не повезло.
И вдруг настал удачи час и жизнь порадовала нас.
Да мало ли еще за что, что даст нам радость и тепло.
Лишь надо просто захотеть на мир иначе посмотреть!*

Т. ГАЛЯКО,
ст. преподаватель
кафедры українознавства

Захист дипломів

Цей заголовок — плагіат, поясню чому.
Коли пишеш статтю, хоч невеличку, то здається, головне — знайти заголовок. А ядесь прочитав таке:

Прийшов до літератора його собрат по перу. Просить його щоб прочитав повість і порадив щодо заголовка.

Літератор і каже: — "Ти що? Я своїх творів не читаю, а ти хочеш, щоб я твій читав."

- То що ж ти порадиш?
 - А ось що. У тебе в повісті про труби щось є?
 - Немає.
 - А про барабани?
 - Теж немає.
 - Ну от і назви: "Без труб і барабанів".
- Ось такий заголовок точно підходить до цієї статті в університетську газету.

В учбовому корпусі архітектурного факультету кінець календарного січня в останні роки відзначається бурхливою діяльністю. Настають зимові "живня" — факультет збирає щорічний урожай "бакалаврів в галузі архітектури".

"Тік" цього дійства відбувся 20 числа — в цей день для ознайомлення членів Державних екзаменаційних комісій, та і для всіх студентів і заможних була представлена виставка проектних робіт майбутніх бакалаврів. Від кількості них (а їх понад 100), від розмаїття тем, від споробів оформлення проєктів — розбігаються очі, собіє оформлення проєктів — розбігаються очі, а від почутих розмов між студентами — і смішко, і гіршко, а інколи і вуха в'януть.

— Слухай, а ти не бачив, де повісили Ленінко? — питає один студент. Вона ж присіла, щоб на стіні і в центрі.

— Повісили на стіні, тільки не її, а проєкт, і знаєш, так кльово виглядає.

— Чуєш, Льоня, а ти не бачив розпечатку Н-ченка? Мені здається фасади трохи піджарені. Це з фотосопом буває, а от тридемак всі файли...

— Та замовник ти, заважаєш комісії...

— Ну так що? Вони ж мене не знають, а я їх теж вперше бачу. Хоч би написали, хто в тих комісіях...

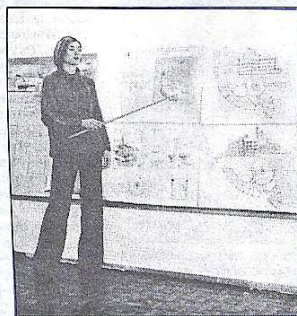
— О, Вова! Тебе допустили? Коли виходить?

— Та ти що, у мене ж є довідка. Та і з компоманесом проблема. О, а я отого архітектора знаю, він у нас в магазині плитку вибирав...

БЕЗ ТРУБ І БАРАБАНАВ

Професор П. Безродний з своїм дипломом

Диплом захищає Олена Колоградська

Працює ДЕК архітектурного факультету

- Ти ж казав, що працюєш у фірмі.
- Правильно. Магазин від фірми "Будінформ" чи "Будінформ"...
- Сам ти "інфо".

І так далі і тому подібне. На виставці як на виставці, чого тільки не почуєш, кого тільки не побачиш, інколи навіть когось з ректорату. Але мабуть досить писати про виставку в цілому, доцільно щось сказати конкретне. Проте зробити це потрібно на своєму "ігровому полі", тобто розкриваючи успіхи академгрупи АБС-54, яка відноситься до нашої кафедри "Основи архітектури та архітектурного проєктування".

А ось тут, як і годиться, для розгляду є дві позиції — хороша і "так собі". То з якої починати? Звичайно з хорошої.

Отже, тільки дякуючи безмірному опору затхлим, надокучливим вказівкам викладачів, тільки завдяки пропуском заняття та консультацій, тільки власній розкутості в творчості та геніальному освоєнню "принципів органічної архітектури" студенти цієї групи досягли значних успіхів — адже "триок" всього 2-3, а решта ж "добре" та "відмінно". Тобто все гаразд. Хоча з якого боку на це подивитись.

Серед проєктів цієї академгрупи є справді

досить пристойні, і на них члени ДЕКУ зразу ж звернули увагу. Але ж ці студенти, як кажуть "пахали по-настоящему", а таке відношення в нинішньому студентському середовищі зараз не в моді. Гірко зізнаватись в огріхах виховання і навчання, але чомуш тепер модно зробити щось на "тяп-ляп", а потім з незалежним, бравірующим виглядом відстоювати його до переможного кінця. А ще модніше брати викладача змором, набридати так, щоб він обходив студента десятою дорогою.

Але все-таки про достойні роботи. Не маю ніякого наміру перехвалити, та думаю цього і не станеться, хоча треба окремо відмітити проєкт студентки М.Сивашової. Бо хіба таке часто буває, коли архітектор-професіонал, викладач сусідньої кафедри підходить і просить: "Павло Павлович, покажи мені, хто це така Маша Сивашова". Підвожу і представляю: — "Ось Вам — М.Сивашова". Викладач шанобливо вклоняється і сердечного вітає з успіхом, бажає подальшої творчої наснаги. Отце вже справжня оцінка роботи.

Достатньо приємне враження створили й інші відмінні роботи студентів А.Судимак, С.Бровченко, К.Сахно, К.Савельєвої, Р.Шульги, П.Кузьменко, О.Колоградської. Можна було б сказати добрі слова про цих студентів, про кожну з цих робіт, відмітити їх позитивні якості, вказати на недоліки. Та це вже краще зробити не на шпальтах газети, а в приватній спілбесіді.

Хоч про один проєкт все-таки скажу. Це проєкт Олени Колоградської. Він виконаний на високому рівні і майже дівчина відрізнялась працелюбністю, неабияким художнім смаком. Хотілося б побажати їй всього найкращого.

А що ж сказати про інших студентів, про тих, хто задовольняється оцінкою "добре". Мабуть вони дуже підняли для себе планку, понадіялись на "звись, небось да третій как-нибудь", як кажуть в Росії. Самозупевненість — це добре, проте в міру. А зарозумілість — з цим треба покінчити ще на студентській лаві. Адже досить часто буває так, що студент поводить себе зовдирилово, зневажливо сприймає поради, заводить часто себе так, наче все знає і все "і так понято". Часто з таким студентом ще можна поговорити на побутові теми, а торкнешся професійних питань, або культури взагалі — краше б не чапав. Тому і публічний захист бакалаврських робіт потребує кращої підготовки.

Ось таким чином я написав про хорошу позицію, а про погану вже і писати нічого. Подальших Вам успіхів, бакалаври!

Павло П.БЕЗРОДНИЙ, професор

До 190-ліття поета

Т. ШЕВЧЕНКО — ДОСЛІДНИК

Рис. О. Горбенка

Напередодні 190-річчя з дня народження Тараса Григоровича Шевченка студенти-архітектори КНУБА В. МАШУК, О. ГАНЗЕНКО, Т. ШЕВЧЕНКО принесли в редакцію свої дослідження творинь українського поета і художника. Вони стосувалися пам'яток історії і культури України. Пропонуємо читачам цей матеріал.

Минають роки і століття, відходять у небуття покоління людей, змінюються їх звичаї та погляди, а великі мистецькі надбання залишаються, надовго переживають своїх творців, по-новому розмовляють з кожним новим віком.

До таких скарбів світового значення належать і твориня великого сина українського народу Т. Г. ШЕВЧЕНКА. Здебільшого він відомий, як геніальний поет, художник, революційно-демократ, але мало хто знає його, як дослідника пам'яток історії та культури України. Саме на цьому ми і хотіли б зупинитися.

За відносно невеликий час перебування на Україні Т. Г. Шевченко побував у різних регіонах і безпосередньо спостерігав та зафіксував у малюнках і акварелях безліч старовинних споруд, які в більшості випадків збереглися до наших днів. Перша подорож

Т. Г. Шевченка продовжувалася близько 9-ти місяців (з травня 1843 по лютий 1844 рр.). Шевченко побував у Києві, відвідав родичів у Кирилівці, був на Хортиці, відвідав місця, пов'язані із Запорізькою Січчю і визвольним рухом українського народу. Причарований красою Києва, він прагнув побачене замалювати в альбом. Так, з'являються виконані олівцем малюнки "В Києві", "Печери Київської Лаври", "Видубицький монастир". Альбом цього періоду свідчить, що Шевченко відвідав Міжгірську обитель. Архітектурне обличчя комплексу відтворене на малюнку "Києво-Міжгірський монастир". Т. Г. Шевченка не могли не хвилювати мотиви народної архітектури, так співзвучної з його творчістю. Рука художника не лише історично достовірно зафіксувала хагу батьків в Кирилівці, але й в образній формі передала спогляди далекого дитинства Тараса.

Під впливом побаченого озайомлення з історико-культурною спадщиною він задумав видати серію офортиів "ЖИВОПИСНА УКРАЇНА", покликаних оспівувати минуле та сучасне українського народу. В майбутньому, виконані під час подорожі, нарисні та малюнки лягли в основу шести офортиів.

Після закінчення навчання в Академії мистецтв, в березні 1845 р. Т. Г. Шевченко знову їде на Україну. Тепер його подорож пов'язана з Прилуками. Густинським монастирем, де він виконує ряд акварелей старовинних споруд: "Церква Петра та Павла в Густині", "Трапезна церква", "Ворота", "Церква св. Миколи". Далі Шевченко відвідує Полтаву, Переяслав, Потоки, Чигирин, Миргород, Лубин.

Перебування Т. Г. Шевченка на Полтавщині відмічено кількома малюнками: "Будинок І. П. Кот-

ляревського в Полтаві", "Воздвиженський монастир", "В Решетилівці". Зупинившись в Переяславі, Т. Г. Шевченко прагне глибоко пізнати минуле древньої землі, розширити свої уявлення про події, пов'язані з возз'єднанням двох братніх народів. В нотатках узагальнені історичні відомості про пам'ятники старовини, описує їх стан. В Переяславі він виконує рисунки древніх храмів — "Михайлівська церква", "Вознесенський собор", "Церква Покрови". Про перебування Шевченка в Чигирині і Суботіві свідчать створені "Мотрин монастир" і "Богданова церква в Суботіві", серія "Чигиринський дівочий монастир" та ін. Розглядаючи замальовки з натури, виконані художником під час подорожі 1845 р., помічаємо пильну увагу Т. Г. Шевченка до архітектурно-історичних пам'яток, старанності моделювання деталей в малюнках і акварелях, розкриваючи в повній мірі пластичні якості споруд.

Протягом 1846 р. Т. Г. ШЕВЧЕНКО вивчає і виконує замальовки пам'яток Чернігівщини, Києва, Волині і Поділля, бере активну участь в археологічних розкопках древнього поховання поблизу Фастова.

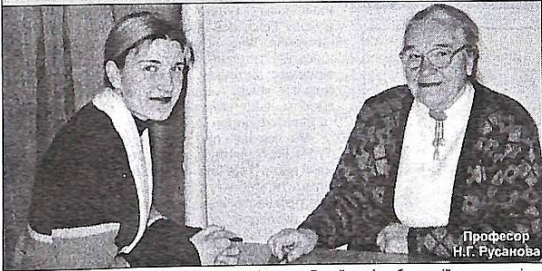
Повернувшись з Чернігівщини Т. Г. Шевченко з великою цікавістю вивчає старовину Києва. Виникають задуми виконання серії краєвидів старовинного міста. Захоплений ідеєю, художник багато працює. В той період він виконав

такі відомі акварелі, як "Костьол в Києві", "Аскольдова могила", серія "Церква всіх святих в Києво-Печерській лаврі", "Василівський форт в Києві" та ін. Виконати задум не вдалося, а значна частина робіт, що відносяться до пам'яток Києва, серед яких були "Лаврська церква з дзвіницею", "Андріївська церква", "Золоті ворота" та інші, безслідно зникли під час арешту Т. Г. Шевченка в квітні 1847 року. У вересні 1846 р., Шевченко побував в Кам'янці-Подільському, Почаєві, Кременці, Острозі, Дубно, Корці, Луцьку. Збереглися чотири акварелі Почаївської лаври. Під час подорожі художник досліджував архітектурну спадщину краю, вивчав археологічні та етнографічні об'єкти, записував пісні, перекази, казки, збирав історичні документи, спостерігав життя народу. Якщо в цілому оцінити малюнки та акварелі, виконані Т. Г. Шевченком протягом 1845—1846 рр., то слід зазначити, що це високохудожні самостійні твори, які мають значну наукову та історичну цінність і застосовуються в охоронно-реставраційній практиці. Т. Г. ШЕВЧЕНКО зробив значний внесок у вивчення архітектурної спадщини України і її пропаганду. У збереженні історико-культурних надбань українського народу є частина праці Т. Г. Шевченка — вченого, поета та художника.

Спогади профспілкового керівника

Н.Г. Русанова: "ВКЛОНЯЮСЯ ЛЮДЯМ, З КИМ ОБ'ЄДНУВАЛА СПІЛЬНА СПРАВА"

Час збігає, а з ним і наше життя, але в пам'яті живуть деякі яскраві сторінки минулого, люді, з якими об'єднувала спільна справа. Мені довелося очолювати профком КІБІ з 1982 до 1989 рр. За цей час тричі оновлювався склад профкому: колектив обирав небайдужих, активних своїх представників до керівного органу своєї профспілки.

Професор Н.Г. Русанова

Співпраця із такими ветеранами профспілкової роботи як О. Ф. ТАМБОВЦЕВ, Т. А. КОСТЕНКО, А. І. САВЧЕНКО була для мене не лише надзвичайно корисною, але й дуже приємною, бо вони успадкували від кількох поколінь профспілки перевірені часом методи роботи і щиро ними ділилися.

З великою подякою згадую свого заступника в період 1984—1989 рр. — Г. М. ТИМІНСЬКОГО. Його організаційська вдача, серйозне і відповідальне ставлення до своїх обов'язків сприяли реалізації багатьох цікавих і значущих проєктів. Це і колективний договір між адміністрацією і профспілкою інституту, і обмін профспілковими квитками, і перехід на безготівкову форму оплати членських внесків, і висвітлення роботи профкому на стендах, в багаторазовій, і відтворення історії профспілки та багатьох інших важливих справ.

В цей період було здійснено перехід від проміжної системи різних показників до більш зрозумілої і опрощеної — оцінки. Це сприяло тому, що наш рух діяв на разі отримувати призові місця у Всеукраїнському змаганні серед вузів нашого профілю.

За період моєї роботи в профкомі понад 100 співробітників інституту отримали житло, близько 200-садові ділянки. За цим стояла дуже копійка і наполеглива робота житлових комісій, які очолювали Г. М. ТИМІНСЬКИЙ (1982—1984 рр.), Ю. А. МОРОСЬКОВ (1984—1989 рр.). В комісії цих ініціативно працювали П. П. ЛІЗУНОВ, В. Н. ОПАНАСЕНКО, А. А. ПРОМ, В. П. ГОЛУБ, В. В. МОГІЛЕВСЬКИЙ, Е. І. УСТИНОВА, І. В. ЛАПЦЬКИЙ, О. А. ЧІКІ, З. М. ПЛАТОНОВА.

Оздоровлення викладачів і співробітників інституту опікувалася комісія з соціального страхування, де в різні періоди лідирує, з великою увагою до потреб колег співробітників Т. А. КОСТЕНКО, А. І. САВЧЕНКО, Л. А. ШАПОВАЛОВА, Г. П. СТЕПАНЕНКО. Про дозвілля, організацію святкових концертів, конкурсів, творчих виставок, екскурсій дбали такі відомі талановиті організатори як Є. В. ГАЛІН, І. Ю. ПЕТРЕНКО, Л. В. ЛАВРИНЕНКО. Несподівана вдача чарівної жінки — І. Ю. ПЕТРЕНКО, її ідеї та задуми завжди захоплювали і надихали. За сприяння культурно-масової комісії було створено клуб поєміє, що вже 16 років об'єднує поетичні душі університету, а організовує ще й досі його роботу незамітна Т. О. ДЕМБІЦЬКА. Згадує, як виникла думка створити в інституті жіночу раду, яку почала очолювати П. Ф. ЛА-

БІНІНА, як вона згуртувала навколо себе таких же, як і сама несподіваних, творчих вдалих жінок як С. І. БІБА, Т. О. ОСТРОУХОВА, Л. І. ЄЛІСЕЄВА, А. І. ДУЛЕВИЧ. Скільки цікавих і корисних справ вони здійснили!

Результати роботи профспілкового комітету залежать від співпраці з профспілковими організаціями факультетів і підрозділів університету. Багато наших колег, викладачів і співробітників в різні роки очолювали ці організації, багатьох вже нема поруч з нами.

Так, пригадую Н. Н. СТАРИНСЬКУ, яка понад 10 років була головою профспілкового бюро будівельно-технологічного факультету. Її вже немає серед нас, а вдумливе, спокійне слово, яке завжди вимовлялося влучно і вчасно начебто й зараз звучить. І сьогодні неможливо уявити собі профспілкову організацію адміністративного факультету без С. І. ФУРСИ. Мене дивує, звідки у цієї жінки стільки енергії та вміння працювати з таким великим і складним колективом.

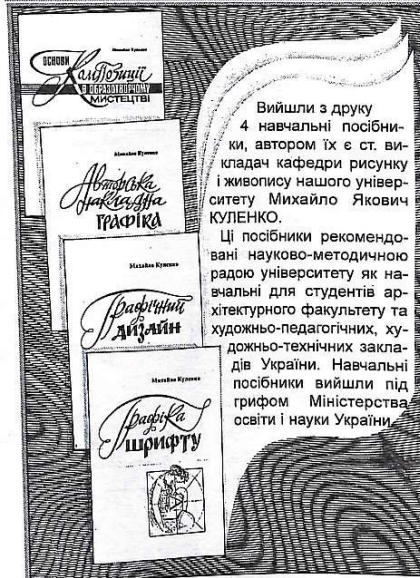
Велику, нелегку роботу вміло організували В. І. ТЕРНОВИЙ на факультеті ПІБ, М. С. КРАСИЦЬКИЙ на сантехнічному, В. І. БІКОВ в управлінні, А. Д. ГОРОДЖА на факультеті АІТ, С. П. ВОЙТЕНКО на факультеті ГІСУТ. Ревізійна комісія в складі В. М. ГЕРАЩЕНКА, І. С. КРАСНОМІР, С. Є. СТУПІХА, Н. І. ЮРЧЕНКО багато років безкомпромісно і присіклово перевіряли фінансову діяльність профкому, справедливо розподіляючи безкоштовних та пільгових путівок на оздоровлення та ін.

Профспілковий комітет в своїй роботі опирався на досвід багатьох поколінь профкомівців. Дуже цікавим були зустрічі голів профкомів різних поколінь. Запам'ятався зустріч, на яку запросили К. В. РОСКОВШЕНКА, Ю. С. ЗЕРСЬКЕВА, Е. П. ГРИГОРОВА, С. Н. КОНДРУ, Ю. А. МОРОСЬКОВА і мене. Тогочасні профспілкові лідери М. Д. ВАСИЛЕВСЬКИЙ, Г. М. ТИМІНСЬКИЙ, Г. П. СТЕПАНЕНКО, Н. І. СЕДЛЕЦЬКИЙ, Г. П. СТЕПАНЕНКО, Н. І. СЕДЛЕЦЬКИЙ, в невимовному спілкуванні почули доброзичливі зауваження, думки і поради щодо поліпшення роботи профкому.

Мені здається, що в нашому більш як двомісячному колективі в 80-ті роки до профспілкової роботи були причетними майже половина викладачів і співробітників. Я ніяк не вклонюся всьому, з ким мені довелося працювати й йти з тих спільних успіхів.

Н. РУСАНОВА, професор кафедри технології виробництва бетонних і залізобетонних конструкцій

Знайомтеся

НАВЧАЛЬНІ ПОСІБНИКИ
ДЛЯ АРХІТЕКТОРІВ

Вийшли з друку 4 навчальні посібники, автором їх є ст. викладач кафедри рисунку і живопису нашого університету Михайло Якович КУЛЕНКО.

Ці посібники рекомендовані науково-методичною радою університету як навчальні для студентів архітектурного факультету та художньо-педагогічних, художньо-технічних закладів України. Навчальні посібники вийшли під грифом Міністерства освіти і науки України.

В посібнику з основ композиції в образотворчому мистецтві викладені головні принципи предмету, короткий екскурс в історичну спадщину образотворчого мистецтва, наведено приклади в композиційних вирішеннях образного та здорового сприйняття художнього витвору і багато іншого.

В навчальному посібнику з авторської накладної графіки систематизовано та викладено загальні поняття видів друку, основних характеристик технік гравюри (естампів). Автор детально розкрив методику і практику гравюри по лінолеуму, також дав рекомендації технології процесів високого

Добірка історичних форм латинського та українського рукописного і мальованого шрифту представлена в навчальному посібнику "Графіка шрифту", що готується до друку. В ньому розгорнута широко та проілюстрована доба розвитку українського історичного скоропису. Представлена добірка зразками студентських композицій шрифтових форм.

Бажаючи купити навчальні посібники автора М. Я. КУЛЕНКА звернутися до редакційно-видавничого відділу КНУБА, кімн. 8109, тел.: 241-54-22.

В.А. ПОЛЯЧЕНКО: "НЕ ВІДВІДУВАТИ КНУБА, СВОЮ АЛЬМА-МАТЕР, І СТУДЕНТІВ Я НЕ МОЖУ — ВІН ДЛЯ МЕНЕ ДУЖЕ ДОРОГИЙ..."

Президент ХК "Київськбуд"
В.А. Поляченко

Холдингова компанія "Київськбуд" відома не лише в Києві та в Україні, а й поза її межами. Її досвід, виробничі традиції, творчий пошук у вітчизняному будівництві здобули загальне визнання.

Президент ХК "Київськбуд" Володимир Аврумович ПОЛЯЧЕНКО є випускником будівельно-технологічного факультету нашого КНУБА. 42 роки тому він закінчив університет, але не бувас свята, щоб така зайнята людина як В. А. Поляченко не прийав привітати випускників і першокурсників рідної Альма-Матер. Редакції студентської газети "Архітектура і будівництво" вже давно хотілось детальніше познайомити студентів КНУБА із історією, сучасністю будівельної компанії "Київськбуд". І щоб це обов'язково зробив її президент — В. А. ПОЛЯЧЕНКО, нехай коротко, але все-таки він — наш випускник.

Отже, нещодавно я зустрілася з Володимиром Аврумовичем в його офісі. На третій поверх, де знаходиться його приймальня, я піднялася трохи раніше, але співробітники були вже попереджені і на мене чекали. Як кажуть англійці: "Точність — вчливості королів". Таким чином мені дісталися "додаткових" 15 хвилин для бесіди.

Авторитет президента компанії ПОЛЯЧЕНКА серед вітчизняних містобудівельників незаперечний. Про нього кажуть як про мудру, творчу, надзвичайно працювиту людину, професіонала, хоч часто й жорстку. Я думала, що доведеться відлучити це на собі під час інтерв'ю — адже до журналістів люди ставляться по-різному. Але зі мною все було якнайкраще, дещо приємно вразило.

— Володимире Аврумовичу, як редактор багатотиражки КНУБА, я підмітила, що Ви завжди особисто приходите до університету на найголовніші зустрічі із нашими студентами, не надсилаючи замість себе когось із помічників. Чому це так?

— Зробити так я попросту не можу. Адже це моя Альма-Матер й чисто з людської точки зору маю бажання відвідати університет, зустрітись з нинішньою молоддю. Студентська молодь зараз абсолютно інша, менталітет у неї інший... Якби мені 40 років тому розповіли про технологічні можливості нашо-

го часу, то хіба б забудували ми Київ 5-ти поверхівками...

Пригадуються мені руїни Хрещатика після війни. Будівельники з "Хрещатикбуду" своєю невтомною працею піднімали рідне місто, розбудовували його, перетворивши в одне з прекрасних міст світу.

Для мене Київ дуже дорогий. Я сам киянин, народився на вул. Тарасівській, де моя сім'я прожила в комуналці з 1938-го до 60-х років. Потім ми переїхали в п'ятиповерхівку на Чоколівку — жили на розі вулиць Донецької й Волинської. Мені тоді було 28 років. Але будинок мого дитинства ще існує і він для мене є найдорожчим. В помешканні жили 4 сім'ї, в яких було і по п'ятеро, і по восьмеро осіб. Але я завжди пам'ятатиму сусідку-партизанку з іконостасом на грудях — Надію Денисівну Крайнову, далі сусідів Харківку, письменника Тельмана. Ми в комуналці завжди допомагали один одному, особливо наша сім'я, мій батько. Він був військовим, з великої родини. Після війни 50 років пропрацював директором Центрального універмагу. Його нема вже 15 років. А багато його співробітників на батьків день народження збираються на його могилі на Берківцях, прибирають її. Це в основному ті, кого він брав на роботу. Мене це дуже вразило, коли я дізнався.

— Як Ви сказали на святі Першого дзвоника у вересні 2003 року, минуло 42 роки з часу закін-

чення вами нашого КІБІ. Чи пам'ятаєте Ви прізвища улюблених викладачів, вчителів, які працювали у вас час. Хто це?

— Пам'ятаю ректора О. Л. КАЛІШУКА. У нього був службовий автомобіль "Победа". Я мив йому машину й за це отримував право проїхатися на ній по подвір'ю (права на водіння я мав). Моїм деканом був нинішній проректор, проф. Г. Я. АНТОНЕНКО. Степан Оксінтіївич СЛЮСАРЕНКО, нині покійний професор кафедри основ і фундаментів, — це мій викладач, друг мого батька. Добре запам'ятав також й своїх викладачів проф. Н. Г. РУСАНОВУ, проф. І. П. ПАШКОВА, А. В. ДАВИДОВУ, Б. Я. КОНСТАНТИНІВСЬКОГО.

Свій дипломний проект ми робили всі разом в актовому залі на проспекті Перемоги (там тоді розташовувався КІБІ) — ця подія особливо закарбована в моїй пам'яті.

— Кого ж з одногрупників пам'ятаєте, Володимире Аврумовичу?

— Н. Кременюка, він пішов по лінії кібернетики, працює в університеті ім. Т. Шевченка. Юра Нічипор — все життя пропрацював на комбінаті "Будіндустрія", Ізя Дражич — наш вундеркінд, вїхав в Німеччину, де й займається бізнесом. Добре пам'ятаю ще Вадима Ковальчука з паралельної групи. Це талановитий інженер, працював на Уралі, повернувся й працює головним інженером ДБК-3.

— Під час виступу на 70-літті КНУБА Ви назвали велику цифру працюючих в "Київськбуді" інженерів-будівельників — випускників нашого університету. Скільки їх працює тепер? Чи приходять до вас молодь з КНУБА?

— В "Київськбуді" працює 42 тисячі працівників. Скільки нині є вихідців з КНУБА одразу не можу сказати. Але щороку до нас з університету приходять на роботу 500—600 випускників-будівельників. З будівельного технікуму — 1200 молодих робочих рук.

Це говорить про те, що ми прагнемо поновлювати свою виробничу базу. Крім того, компанія "шефствує" над майбутніми спеціалістами: з 1-го курсу ми відбираємо для себе кадри студентів, які по закінченню працюватимуть на заводі ДБК ім. С. В. Ковальської. Так само як і Київський завод алюмінієвих будівельних конструкцій, який курірує майбутню молоду зміну з технології конструкцій по алюмінію.

— Володимире Аврумовичу, кілька слів про впровадження в "Київськбуді" нової прогресивної технології — монолітно-каркасного домобудування.

— Щоб урізноманітнити архітектурно-планувальні рішення кварталів та будинків і значно скоротити термін їх спорудження наша компанія впровадила монолітно-каркасні схеми будівництва.

В 1999 році розпочалося будівництво першого у "Київськбуді" житлового будинку з монолітним каркасом та цегляними стінами. При його спорудженні використуються спеціальна збірна оснастка австрійської фірми "ДОКА". Спорудив будинок асоційований член холдингу, підприємство "Основа-Солсиф". Перший 25-поверховий будинок було споруджено на розі Харківського шосе і вул. Тростянецької.

— Володимире Аврумовичу, скажіть, при висотному каркасно-монолітному домобудуванні компанія використовує більше українських чи іноземних технологій?

— І українських, і іноземних. Хотілося б використовувати більше власної сучасної будівельної техніки та інструменту. Але в Україні, наприклад, нема доброго підприємства по виготовленню висотно-баштових кранів. На великих об'єктах будівництва використовуються сучасні бетононасоси всевітнєвідомої фірми "Putzmeister". Крім того, щоб швидко підняти бетони на 25-й поверх, необхідні сучасні підйомники, які у нас поки що також відсутні. Доводиться користуватися іноземними.

— І нарешті. Щоб Ви побажали студентам і викладачам КНУБА?

— Насамперед, щоб нове покоління будівельників раділо обранню цієї професії. В Україні 95% киян йдуть вчитися в будівельні технікуми та університети. Багато столичних жителів отримують спеціальність в ПТУ.

Для професорсько-викладацького складу університету таке побажання: здоров'я, побільше витримки, досконалість в підготовці молодих спеціалістів, головне — НЕ ЗАСТИГНУТИ.

З приводу жіночого свята, що наближається, Володимир Аврумович передає вітання жінкам університету та студенткам, висловив найщиріші побажання: щоб цього-рідна весна була вдалою і щасливою і неодмінно здійснилися всі надії і сподівання.

Бесіду вела
І. ГЕРАЩЕНКОВА

З СВЯТОМ!

Всі фарби життя для Вас, дорогі колеги-викладачі, співробітниця і студентки!

ЧОЛОВІКИ університету

Рис. О. Колоградської

ЧАС МИТЦЯ (присвячується В. М. Шевченку)

делікатну, лояльну, людяну і поштиву, він гармонійно вписувався у помпезне приміщення вестибюлю де і був виставлений на стіні. Білий портрет висів біопетель у якому перераховувалися усі чесноти та досягнення достойника і службовця, котрі особисто знали портретованого, лишень головами похитували, дивлячись на парсуну.

Напівтемними, задля економії, коридорами установи сновигали заклопотані працівники: перевірялось обладнання приміщення, якість канцелярії, її оснащення, для перевірки комісією контролюючих органів на чолі з найвпливовішим представником адміністрації. Підстригалися і поливалися квіти, витиралися порох та павутиння з сейфів, шаф і телефонів, натирився паркет.

Перенісного небяжкий творчий злет пана оформителя теж притягли до виконання всіляких робіт: і він установою від бігачої тісному вестибюлю, стоячи навшпиньках ширяв пензлем по полотну портрета, домагаючись якоюсь одним йому відомої мети.

Коли напруження, викликане очікуванням високого начальства, досягло неможливого для нервів рієня, коли завергло все навкрути, коли навіть мухи в шибках поскладали крильця, коли всі: виструнчившись, зігнувши руки і схиливши голови вслухались у ледь чути, але такі монументальні кроки, що линули з-за рогів вестибюлю, раптом, серед цілковитої тиші, пролунав дикий регіт! З напівпрощеними дверей аудиторії визирала зухвала купка практикантів і вказуючи пальцями на стіну котились зо сміху, а на стіні, тьмяно вилискуючи золотом рами висів той самий портрет: людяний і лояльний, солідний та плернерний на голові у нього пишались домальований старим майстром в останню мить осличі вуха. І що б Ви думали? Помітив Той? Так наклап око — "Хороший портрет тільки уши більшіє".

Його зігнуту постать, тиху ходу і теплу усмішку знали в установі. Виконливий і догідливий — він завжди був на похвату і виконував всілякі доручення начальства з деуночничною жагою, чим викликав заздрість, у завжди готових до послуг, колег. До власної художньої творчості він ставився досить помірковано, вважаючи, що займатиметься нею по виході на пенсію, безумовно надаючи перевагу хоч і малій, проте, постійній зарплаті перед залежністю від вибагливих виставкомів. Та ось прийшла і пенсія, а він усе служив та виконував всілякі доручення.

Одного разу його зобов'язали прикрасити установу гаслами та плакатами до чергового свята, іншого — написати портрет службового діяча та фундатора установи.

Особливо виразним вийшов гладенько написаний портрет. Портрет являв собою особу

С. СКОРОХОДОВ
Київ, 2004 р.

8 БЕРЕЗНЯ

Рис. О. Колоградської

ТВОРЧИСТЬ ПОЕТІВ ХВИЛЮЄ СУЧАСНИКІВ *Клуб "СТИХиЯ"*

Після тривалої перерви, пов'язаної з переїздом жіночої ради до нового приміщення, клуб шанувальників поезії "СТИХиЯ" 30 січня цього року знову зібрався на своє засідання, запросивши до себе гостей — поетів Анатолія Шерепицького та Бориса Боровика.

В дружній і теплій, як завжди, обстановці з великим задоволенням познайомилися з поезією Анатолія Шерепицького, який вперше завітав до нашого клубу. Він розповів про свій шлях військового кореспондента, про Смоленщину, де він народився, де сліdkують за розвитком його творчості та шанують його як поета та чуйну і порядну людину. Його привітніше занесено до енциклопедичного довідника "Значні люди Смоленщини". Саме там вийшла антологія

"Смоленская лира — XX век". Зараз Анатолій Шерепицький готує 15-ту збірку віршів. Професіоналізм та душевність автора привернули нашу увагу до поета, який весь розкривається в своїх віршах.

З поезією Бориса Боровика ми знайомі давно, бо він неодноразово читав нам свої нові вірші і готовий це робити і надалі. Особливо подобаються вірші, навіяні спостереженнями за різноманітною природою:
*Впималась в землю талая вода...
Все на своем теперь законном месте.
И провода без утолку столбам
Рассказывают экстренные вести...*

Тамара ДЕМБИЦЬКА

Гості клубу поети А. Шерепицький та Б. Боровик

ЖЕНЩИНА

*На земле и горько с ней и сладко,
За нее сам Бог велел страдать.
Женщина — и тайна, и загадка,
Кто ее сумеет разгадать?*

*Перед ней колени преклоняю;
Женщина — посланница небес.
В каждой ее изюминка, я знаю,
Но перчинка тоже в каждой есть.*

Анатолій ШЕРЕПИЦЬКИЙ

Лиш тебе я вітаю зі святом весни!

Кохана! Хочу, щоб Ти знала, що Ти найкраще і найдорочче, що в мене є! Не існує такої величини, яка б могла виміряти мої почуття до Тебе!

Я згоден не бачити сонця, лиш би не забути блиск Твоїх очей. Я згоден не чути шуму вітру, лиш би не забути Твого голосу. Я всю вічність готовий прожити один на всій планеті, лиш би наступну мить Ти була поруч зі мною. Мабуть, вперше в житті я визнаю, що по-справжньому **КОХАЮ!**

АЛЬОНІ — СЕРГІЙ з ФАПУ

Юлю, я хочу оспівдитися тобі в коханні. Я тебе дуже люблю, давай зустрінемося 8 БЕРЕЗНЯ. Ти знаєш де. Я зателефоную, не забудь про мене. Я закоханий!!! Цілую.

ЮЛІ БАДЕЙКО з ПШБ

Я співаю: "Таня! Таня! Подаруй мені кохання!"

Твій ДМИТРО

Юнаки з санітарно-технічного факультету КНУБА вітають своїх найкращих однокласників з святом 8 Березня. Дівчата, ми вас любимо!

ЮРІЙ, МИКОЛА, МАКСИМ і товариші.

Дорога моя кицю!
Вітаю тебе з Жіночим святом — Днем 8 Березня!
В день цей хочу тобі побажати щастя, здоров'я, але головне — великого-великого кохання. Тобі я хочу подарувати такі рядочки:

Моїй коханій

Казав колись, що не влюблюсь,
А ти усе змінила,
Казав колись, що не вернусь,
А ти все говорила:
Ти тільки довіряй собі,
Своїй душі і серцю,
Ніколи не кажи ти НІ,
Коли воно до когось веться.
Я так зробив і все змінив,
І через це не каюся.
Кохана, дякую тобі,
За те, що повстрічалися.

Від безтямно закоханого ZUBA коханій НАТАШЦІ

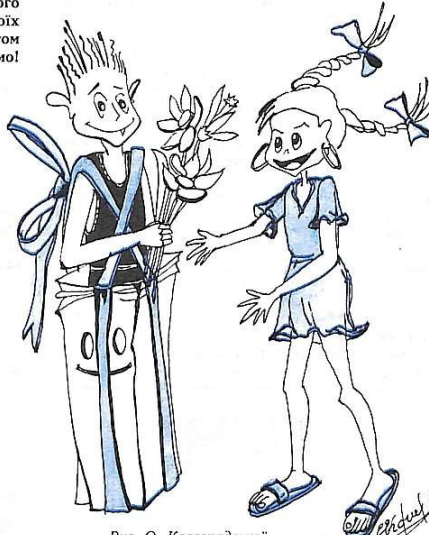

Рис. О. Колоградської

Твої очі

Люба Олю, твої очі,
чисті, як роса ранкова.
Відзеркалюють проміння
— сяйво сонечка святкового.
Завжди щирі та привітні:
я в захопленні від них,
Завжди милі та ласкаві
— пара зірочок ясных.
Твої очі — диво дивне,
краще див усіх на світі.
Радісним і мелодійним співом
солосвійочком обвіяти.
Духом трав степів просторих,
барв квіток в широкім полі
Очі сповнені доволі,
ніжні, добрі очі Олі.
Твої очі — це дзвіночки,
краю любого Полісся,
Де солодкі б'ють струмочки
і злітає гомін вився.
В тих очах вогонь бажання,
почуттів могутня злива.
В них згораю до остання,
наче пташка незрадлива.
Вже не так полонить душу
шеніт вод Ужа стрімкого,
Лиш чар-очі серце рушать,
зводять з розуму стійкого.
А як я загляну в очі
— смарагоньки дівочі,
Моя кров чимдуж хлюпоче,
дати серцю волю хоче.

P. S.
Свій вірш я присвячую мій подрузі **ОЛІ ШЕВЧУК**, яку міцно люблю. Я вітаю тебе, Олю, із 8 БЕРЕЗНЯ, святом весни!
Богдан ГЕРАСЬКО, студент групи ЗІК-21

Як захиститися від грипу

Останніми тижнями в нашому місті пройшов ГРИП. Ми попросили лікаря санаторіо-профілакторію КНУБА Галину Григорівну ГРИШИНУ детально розповісти як уникнути захворювання.

— Застуда і грип на перший погляд не мають великої різниці, так як мають практично одні і ті ж симптоми: підвищення температури, нежить, слабкість, головний біль. І все ж ГРИП відрізняється непередбаченим перебігом і частіше ніж звичайні ГРВІ (простудні захворювання) викликає ускладнення — гайморит, бронхіт, пневмонію, леварит, міокардит, запалення мозкових оболонок, нирок.

На сьогоднішній день вчені відкривили понад 200 видів "простудних" вірусів і цей список постійно поповнюється. Віруси, як причина грипу, відкриті в 30–40-х роках минулого століття. Розрізняють три типи вірусу грипу — А, В, С. Для вірусу характерні мутації, так "мала" мінливість зумовлена крапковими мутаціями у гені, що відбувається з інтервалом 3–4 роки. "Глибока" мінливість — повна мінливість набуття генів, яка відбувається з періодичністю 10–18 років, як правило, призводить до пандемії. Імунітет забезпечує несприятливість людей до вірусу грипу А протя-

Ваше здоров'я

гом 1–2 років, до вірусу В — 3–5 років, до вірусу грипу типу С — протягом усього життя.
Цієї зими ми перехворіли грипом типу А. Відомо, що віруси в краплинах мокротиння живуть у повітрі кілька годин, і чим воно холодніше — тим довше. Підхопити грип можна у транспорті, багатолюдних місцях, а також скориставшись посудом чи рушником хворого на грип, погортавши у бібліотеці книги, що перед вами читав інфікований.

Інкубаційний період грипу — 1–2 дні. Захворювання починається гостро, з морозняк, температура одразу досягає 39–40 °С, швидко розвивається головний біль, особливо під очима, ломота у м'язах та суглобах.

Свідомість, звичайно, збережена. Виявляється почервононіччя обличчя, кон'юнктивит, світлобоязнь та слюзотеча. Скарги хворого на дрлявання у горлі, закладання носа, сухий кашель. Гарячка триває від 1–3 до 4–5 днів, більш тривала гарячка буває при ускладненнях. ГРВІ (простуда) відрізняється від грипу тим, що захворювання починається з виражених катаральних явищ у носі і не відразу буває підйом температури.

Профілактика

Насамперед необхідно загартовування організму так, як неугнута від холоду людина, як правило, рідко хворіє на грип. Необхідно ретельно лікувати всі хронічні захворюван-

ня носоглотки та бронхів, бо це сприяє швидкому проникненню вірусу в організм. Бажано менше їздити у громадському транспорті, краще ходити пішки. Треба провітрювати кімнату. Додільно щодня вживати часник, а якщо є непереносливість цього запаху, то можна приготувати часниковий настій без запachu.

ДЛЯ ЦЬОГО: 8 зубчиків часнику та 0,5 лимона подрібнити і залити 0,5 літри холодної кип'яченої води, витримати 4 дні у темному місці. Зберігати у холодильнику та приймати по 1 столовій ложці за 20 хв. до і ді 1 раз на добу, поки зберігається загроза грипу та ін. ГРВІ (простудам).

КОРИСНО 10 днів підтримати перед сніданком та ввечері по столовій ложці соку алоє з медом. Готують суміш так. Деякі листки алоє покласти на 12 днів у холодильник, потім віджати сік. Змішати 1 частину соку із 2 частинами меду та витримати ще тиждень у темному місці під кришкою при кімнатній температурі.

Із лікарських засобів можна застосовувати гомеопатичний препарат АНТИГРИПІН — по 5 крупинок за 15 хвилин до сніданку — цілий місяць. Якщо навколо вас вже є хворі — не відмовляйтесь від профілактичних курсів противірусних препаратів: РЕМАНТАДИНУ, АРБІДОЛУ, АЛЬПРОМУ. Так, беріть меду та витримати ще тиждень у темному місці під кришкою при кімнатній температурі. Маску повинні одягати й ті, що доглядають за хворим. Хворому краще користуватись одноразовими носовими хустинками, так як на бавовняний вірус доволі зберігається. Ліки приймати за призначенням лікаря.

Художнє оформлення газети виконала студентка АБС-54 О. КОЛОГРАДСЬКА

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідцтво про реєстрацію: КІ, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор **Ірина Герасценкова**
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 252180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35